

Izvorna jezična inačica ove stranice [nl](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutačno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

nizozemski

Swipe to change

Nacionalno zakonodavstvo

Nizozemska

Ova stranica sadržava informacije o pravosudnom sustavu u Nizozemskoj.

Službeni prijevod nije dostupan u jezičnoj verziji koju tražite.

Ovdje možete pristupiti strojnom prijevodu ovog sadržaja. Imajte na umu da je svrha tog prijevoda samo pružiti kontekst. Vlasnik ove stranice ne prihvaca nikakvu odgovornost ni obvezu u pogledu kvalitete strojno prevedenog teksta.

-----hrvatski-----bugarskišpanjolskičeškidanskinjemackiestonskigrčkiengleskifrancuskitalijanskilatvijskilavskimirađarskimalteškipoljskiportugalskirumunjskislovačkislovenskifinskišvedski

Nizozemska vlada sastoji se od ministara i kralja. Nizozemska je stoga izuzetak među zapadnoeuropskim monarhijama jer u većini njih kralj nije dio vlade. Sveobuhvatnom revizijom Ustava 1848. Nizozemska je postala ustavna monarhija s parlamentarnim sustavom.

Izvori prava

Vrste pravnih instrumenata – opis

Ustav predstavlja okvir za organizaciju nizozemske države i čini osnovu zakonodavstva. Ugovori između Nizozemske i drugih država članica važan su izvor prava. U članku 93. Ustava navedeno je da odredbe ugovora i odluka međunarodnih institucija mogu imati izravan učinak u nizozemskom pravnom sustavu te u tom slučaju imaju prednost pred nizozemskim zakonodavstvom. Zakonske mjere koje su na snazi u Kraljevini Nizozemskoj ne primjenjuju se ako nisu u skladu s tim odredbama. Zbog toga su pravila Europske unije utvrđena u ugovorima, uredbama i direktivama važan izvor prava u Nizozemskoj.

Statutom Kraljevine Nizozemske uređen je ustavni odnos između Nizozemske, Arube, Curaçaa i Svetog Martina.

Zakoni se donose na nacionalnoj razini. Središnja vlada može na temelju zakonskog ovlaštenja utvrđivanja (daljnja) pravila u obliku uredaba vlade i ministarskih uredaba. Mogu se donositi i neovisne uredbe vlade (koje se ne temelje na zakonodavnom aktu). Ustavom se zakonodavne ovlasti dodjeljuju i nižim tijelima javnog prava (pokrajinama, općinama i odborima za vodoopskrbu).

Sudska praksa je izvor prava jer presude imaju širi značaj od pojedinog predmeta u kojem je izrečena presuda. Presude viših sudova služe kao smjernice. Presude Vrhovnog suda osobito su mjerodavne jer je zadaća tog suda promicati ujednačenost zakona. U novim će predmetima niži sud stoga pri donošenju svoje presude uzeti u obzir presudu Vrhovnog suda.

Opća načela prava važna su za upravnu vlast i za pravosuđe. Ponekad se u pravu upućuje na opća načela prava, kao na primjer u Građanskom zakoniku (opravdanost i pravednost). Sud se pri donošenju presude može pozvati i na opća načela prava.

Običajno pravo, poznato i kao nepisano pravo, još je jedan izvor prava. U načelu, neki je običaj mjerodavan samo ako zakon upućuje na njega, no sud svejedno može u presudama uzimati u obzir običaje u slučaju sukoba. Običajno pravo ne može biti izvor prava pri utvrđivanju kaznenog djela (članak 16. Ustava).

Hijerarhija izvora prava

U članku 94. Ustava navedeno je da pojedina pravila međunarodnog prava imaju hijerarhijsku prednost, a zakonske odredbe koje nisu u skladu s tim pravilima ne primjenjuju se. Europsko pravo po svojoj prirodi ima prednost pred nacionalnim pravom. Zatim slijede Statut, Ustav i akti parlamenta. Oni su nadređeni drugim mjerama. Akte parlamenta zajednički donose vlada i parlament (*Staten-Generaal*).

Propisano je i da zakon može u cijelosti ili djelomično izgubiti svoj učinak samo pod utjecajem naknadno donesenog zakona. Osim toga, postoji opće pravilo tumačenja prema kojem su određeni zakoni nadređeni općim zakonima. U kontinentalnoj se tradiciji smatra da su pisani zakoni važniji izvor prava od sudske prakse.

Institucijski okvir

Tijela nadležna za donošenje pravnih odredaba

Zakonodavni postupak

Akte parlamenta zajednički donose vlada i parlament. Zakonodavne prijedloge može podnijeti vlada ili donji dom parlamenta. Državno vijeće savjetuje ih o zakonodavnim prijedlozima te o uredbama vlade. Savjetovanje s ostalim dionicima općenito se provodi dok je zakonodavni prijedlog u pripremi.

Vijeće ministara obično donosi zakonodavne prijedloge te za njih traži preporku od savjetodavnog odjela državnog vijeća. Vlada na tu preporku odgovara sastavljanjem dodatnog izvješća. Vlada zatim kraljevskom porukom šalje zakonodavni prijedlog sa svim izmjenama donjem domu parlamenta. Prijedlog se može izmjeniti dok se o njemu raspravlja u donjem domu. Donji dom ima pravo izmjene. Nakon što donji dom prihvati prijedlog, o njemu raspravlja gornji dom. Gornji dom može samo prihvati ili odbiti zakonodavni prijedlog. U toj fazi daljnje izmjene više nisu moguće. Nakon što ga gornji dom prihvati, zakonodavni prijedlog potpisuju kralj i ministar te zatim postaje zakon.

Pravne baze podataka

[Overheid.nl](#) središnja je pristupna točka svim informacijama o vladinim organizacijama u Nizozemskoj. Na ovoj je stranici dostupan pristup lokalnom i nacionalnom zakonodavstvu.

Na stranici [officieelbekendmakingen.nl](#) dostupan je pristup službenim glasilima (*Staatsblad*, *Staatscourant* i *Tractatenblad*), ali i sve objave nizozemskog parlamenta.

Je li pristup bazi podataka besplatan?

Pristup je internetskim stranicama **besplatan**.

Druge poveznice

Nacionalna vlada

<https://www.rijksoverheid.nl/>

<https://www.rijksoverheid.nl/Regering>

Ministarstvo vanjskih poslova

Donji dom

Government.nl

Houseofrepresentatives.nl

Posljednji put ažurirano: 19/11/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.